

Ню Орлиънс с охота приемат идеята за духове и „ненаситници“, а още по-малко изненадващо е, че се чувстват длъжни да направят нещо за умилюствяването или усмиряването на тези натрапчиви страхове или „досади“, или както някога са ги наричали – отнейдешни призрази. Истината е, че ако нечия попивателна придобие навика да се крие, тя трябва просто предназначено да бъде унищожена и да се вземе нова или най-малкото да бъде наблюдавана внимателно и така скоро ще се излекува от скитничеството. От друга страна, жертвоприношенията за умилюствяване и удовлетворяване се появяват съвсем естествено и се предполага, че колкото по-скъпи са те, толкова по-добре действат. И доколкото още от древни времена най-голямото богатство са хората, те естествено се смятат за най-желани от боговете или от Бога – при монотеистите. Когато бил обвинен, загдето принасял хора в жертва на змията и загдето изяждал мъртвите тела, един вуду жрец от Западните Индии³² отговорил: „Нима не вярвате, че Синът Божи е бил жертван, за да спаси човека, и нима не ядете, както казват вашите свещеници, Неговото собствено тяло?“ Толкова е трудно да се очертае разликата между духовното и подигравките, които се представят за такова!

Изкупителната жертва или измъчваният страдалец, нещо, което много хора успяват да избегнат – с други думи, злощастното малцинство, – е естествен резултат на принасянето в жертва. Любопитни следи от това са останали в унгарския цигански шаманизъм. В понеделника след Великден те правят дървена кутия или някакво вместилище, наречено *bícsáben*, което се произнася като думата *bitchapen* при английските цигани и означава същото, а именно – пратка, нещо, което се изпраща или дар. На дъното слагат две пръчки напъряко, „като в люлка“ и върху тях полагат билки и други муски, които всеки докосва с пръст; след това всичко се омотава с бяла и червена вълна и най-възрастният човек в племето го разнася от шатра в шатра; после се пуска в най-близкия поток и след като всеки плюе

³² От Централна Америка – б. пр.